POD DESANKINIM Å EÅ IROM 2010

Autor Ljuba
Sunday, 16 May 2010

DesankinSesir

ÐˆÐµÐ»ÐµÐ½Ð° ÐŸÑ€Ð¾Ñ‚Ð¸Ñ› ÐŸÐµÑ‚Ñ€Ð¾Ð½Ð¸Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ› Ð¸ Ð›Ð¸Ð´Ð¸Ñ˜Ð° Ð£Ð¶Ð°Ñ€ÐµÐ²Ð¸Ñ›

16.05.2010. Ð³Ð¾Ð´Ð¸Ð½Ðµ Ñƒ Ð¾Ñ€Ð³Ð°Ð½Ð¸Ð·Ð°Ñ†Ð¸Ñ˜Ð¸ ÐšÑƒÐ»Ñ‚ÑƒÑ€Ð½Ð¾Ð³ Ñ†ÐµÐ½Ñ‚Ñ€Ð° ÐšÑ€ÑƒÑˆÐµÐ² ÐŸÐ¸Ð¾Ð½Ð¸Ñ€Ñ•ÐºÐ¾Ð¼ Ð¿Ð°Ñ€ÐºÑƒ Ñƒ ÐšÑ€ÑƒÑˆÐµÐ²Ñ†Ñƒ Ð¾Ð´Ñ€Ð¶Ð°Ð½Ð¾ Ñ˜Ðµ Ñ‚Ñ€Ð°Ð´Ð¸Ñ†Ð¸Ð¾Ð½Ð°Ð» Ð¾ÐºÑƒÐ¿Ñ™Ð°ÑšÐµ Ð¸ Ð´Ñ€ÑƒÐ¶ÐµÑšÐµ *ÐŸÐžÐ” Ð”Ð•Ð¡Ð•Ð•ÐšÐ˜Ð•Ð˜Ðœ Ð¨Ð•Ð¨Ð˜Ð ÐžÐœ*, Ñ˜ÐµÐ´Ð°Ð½Ð°ÐµÑ•Ñ‚ ÐžÐ²Ð¾ Ñ•Ð°Ð±Ð¾Ñ€Ð¾Ð²Ð°ÑšÐµ Ñ‚Ñ€Ð°Ñ˜Ðµ 10 Ð³Ð¾Ð´Ð¸Ð½Ð° Ñƒ ÐºÐ¾Ð½Ñ‚Ð¸Ð½ÑƒÐ¸Ñ‚ÐµÑ‚Ñƒ, Ð° ÑƒÐ²ÐµÐº Ñ• Ð´Ð°Ð½ Ñ€Ð¾Ñ’ÐµÑšÐ° Ð¿ÐµÑ•Ð½Ð¸ÐºÐ¸ÑšÐµ, ÑˆÐµÑ•Ð½Ð°ÐµÑ•Ñ‚Ð¾Ð³ Ð¼Ð°Ñ˜Ð°.

ÐŸÐ°Ñ€Ðº Ñ˜Ðµ Ð¿Ñ€Ð°Ð²Ð¸ Ð°Ð¼Ð±Ð¸Ñ˜ÐµÐ½Ñ‚ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ð¾Ð´Ð³Ð¾Ð²Ð°Ñ€Ð° Ð¾Ð²Ð°ÐºÐ²Ð¾Ñ˜ Ð¿Ñ€Ð¸Ð»Ð¸Ñ†Ð¸ Ð²Ð¸Ð´ÐµÐ¾ Ð±Ð¸Ð¼Ð°, Ð¸Ð¼Ð°Ð¼Ð¾ Ð¿Ñ€Ð¸Ñ€Ð¾Ð´Ñƒ ÑƒÐ¶Ð¸Ð²Ð¾, Ð¿Ñ‚Ð¸Ñ†Ðµ, Ñ‚Ñ€Ð°Ð²Ñƒ, Ð´Ñ€Ð²ÐµÑ›Ðµ, Ðº Ñƒ Ð½ÐµÐºÐ¾Ñ˜ Ð”ÐµÑ•Ð°Ð½ÐºÐ¸Ð½Ð¾Ñ˜ Ð¿ÐµÑ•Ð¼Ð¸. ÐŸÐ° Ð½Ð¸ ÐºÐ¸ÑˆÐ° ÐºÐ¾Ñ˜Ð° Ñ˜Ðµ Ð´Ð°Ð½Ð°Ñ• ÑƒÐ¿Ð¾ Ð¿Ð°Ð´Ð°Ð»Ð° Ð½Ð¸Ñ˜Ðµ Ð²Ð°Ð½ ÑšÐµÐ½Ðµ Ð¿Ð¾ÐµÑ‚Ð¸ÐºÐµ Ð¸ Ð¾Ñ•ÐµÑ›Ð°Ñ˜Ð½Ð¾Ñ•Ñ‚Ð¸.

Ð¡Ð½Ð°Ð³Ð° Ð´ÑƒÑ…Ð° Ð¸ Ð¿Ð¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ðµ Ð”ÐµÑ•Ð°Ð½ÐºÐµ ÐœÐ°ÐºÑ•Ð¸Ð¼Ð¾Ð²Ð¸Ñ› Ð¿Ñ€ÐµÐ½ÐµÐ»Ð° Ñ•Ðµ Ð¸ Ð½Ð¾Ð²Ð¸ Ð¼Ð¸Ð»ÐµÐ½Ð¸Ñ˜ÑƒÐ¼ Ð¸ Ñ‚Ñ€Ð°Ñ˜Ðµ Ð¸ Ñ‚Ñ€Ð°Ñ˜Ð°Ñ›Ðµ Ð´Ð¾Ðº Ð³Ð¾Ð´ Ð±ÑƒÐ´Ðµ Ñ‡Ð¸Ñ‚Ð°Ð»Ð°Ñ†Ð° ÑšÐµÐ½Ð¸Ð¼ Ñ•Ñ‚Ð¸Ñ…Ð¾Ð²Ð¸Ð¼Ð°. Ð¢Ð¾ Ñ˜Ðµ Ñ„Ð»ÑƒÐ¸Ð´ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ñ•Ðµ Ð½Ðµ Ð³ÑƒÐ±Ð¸. Ð”ÐµÑ•Ð°Ð½ÐºÐ¸Ð½ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜ÐµÐ²Ñ€Ñ•Ñ‚Ð°Ð½ ÑˆÑ‚Ð¸Ñ‚, Ð¸ Ð·Ð°ÐºÐ»Ð¾Ð½ Ð·Ð° Ñ•Ð²Ðµ Ð¾Ð½Ðµ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ñ•Ñƒ Ð½Ð° Ð½ÐµÐºÐ¸ Ð½Ð° Ð¾Ð±ÐµÐ»ÐµÐ¶ÐµÐ½Ð¸- Ð·Ð° Ð¿ÐµÑ•Ð½Ð¸ÐºÐµ, Ð¾Ð±Ð¸Ñ‡Ð½Ðµ Ñ™ÑƒÐ´Ðµ, Ñ•ÐµÑ™Ð°ÐºÐµ, Ñ€Ð¾Ð´Ð¾Ñ™ÑƒÐ± Ð¿Ð¾Ð±ÑƒÑšÐµÐ½Ð¸ÐºÐµ, Ð·Ð° Ð½ÐµÑ•Ñ…Ð²Ð°Ñ›ÐµÐ½Ðµ Ð¸ Ð¿Ð¾Ð³Ñ€ÑƒÐ¶ÐµÐ½Ðµ, Ð¿Ð° Ð¿Ñ€ÐµÐ´Ñ•Ñ‚Ð°Ð²Ñ™ Ñ•Ð¸Ð¼Ð±Ð¾Ð» Ñ™ÑƒÐ´Ñ•ÐºÐ¾Ñ•Ñ‚Ð¸ Ð¸ Ð´Ð¾Ð±Ñ€Ð¾Ñ‚Ðµ.

ÐžÐ²Ð¾Ð³ Ð¿ÑƒÑ‚Ð°, ÑƒÑ‡ÐµÑ•Ð½Ð¸Ñ†Ð¸ Ñ•Ð°Ð±Ð¾Ñ€Ð¾Ð²Ð°ÑšÐ° Ñ•Ñƒ Ð¿Ñ€Ð¸Ð¿Ñ€ÐµÐ¼Ð¸Ð»Ð¸ Ð¿Ð¾ Ñ˜ÐµÐ´Ð½ Ð¿ÐµÑ•Ð¼Ñƒ Ð¸Ð»Ð¸ Ñ‚ÐµÐºÑ•Ñ‚, Ð¸ Ð¿Ð¾ Ñ˜ÐµÐ´Ð°Ð½ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜ Ð¿Ñ€Ð¸Ð»Ð¾Ð³ (Ð¿ÐµÑ•Ð¼Ñƒ, ÐµÑ•ÐµÑ˜, Ð°Ñ„Ð¾ Ð•Ð°Ð´Ð°Ð¼Ð¾ Ñ•Ðµ Ð´Ð° Ñ›Ðµ Ð¾Ð´ Ñ‚Ð¾Ð³Ð° Ð¸ Ñ˜Ð¾Ñˆ Ð¿Ð¾ Ð½ÐµÐºÐ¾Ð³ Ñ‚ÐµÐºÑ•Ñ‚Ð° Ð¸Ð· Ð¿Ñ€ÐµÑ‚Ñ…Ð¾ Ð³Ð¾Ð´Ð¸Ð½Ð° Ð½Ð°Ñ•Ñ‚Ð°Ñ‚Ð¸ ÐºÑšÐ¸Ð³Ð° ÐŸÐžÐ” Ð”Ð•Ð¡Ð•Ð•ÐšÐ˜Ð•Ð˜Ðœ Ð¨Ð•Ð¨Ð˜Ð ÐžÐœ 2000-2010.

Ð”Ð°Ð½Ð°Ñ• Ñ•Ñƒ Ð½Ð° Ñ•Ð°Ð±Ð¾Ñ€Ð¾Ð²Ð°ÑšÑƒ (Ð´Ñ€ÑƒÐ¶ÐµÑšÑƒ Ð¿ÐµÑ•Ð½Ð¸ÐºÐ° *ÐŸÐžÐ” Ð”Ð•Ð¡Ð•Ð•ÐšÐ˜Ð• ÑƒÑ‡ÐµÑ•Ñ‚Ð²Ð¾Ð²Ð°Ð»Ð¸: Ð¡Ð»Ð°Ð²Ð¸Ñ†Ð° Ð”Ð°Ð²Ð¸Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ›, Ð’ÐµÑ€Ð° ÐœÐ°Ñ˜Ñ•ÐºÐ°, Ð˜Ð²ÐºÐ¾ ÐœÐ¸Ñ…Ð°Ñ˜ Ð‰ÑƒÐ±Ð¸Ñ†Ð° ÐŸÐµÑ‚ÐºÐ¾Ð²Ð¸Ñ›, Ð‰ÑƒÐ±Ð¾Ð´Ñ€Ð°Ð³ ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ›, Ð”Ñ€Ð°Ð³Ð¾Ñ•Ð»Ð°Ð² Ð‚Ð¾Ñ€Ñ’Ðµ Ð’Ð»Ð°Ñ…Ð¾Ð²Ð¸Ñ›, Ð•ÐµÐ±Ð¾Ñ˜ÑˆÐ° Ð›Ð°Ð¿Ñ‡ÐµÐ²Ð¸Ñ›, Ð‰Ð¸Ñ™Ð°Ð½Ð° ÐŸÐ°Ð²Ð»Ð¾Ð²Ð¸Ñ›, Ð›Ð¸Ð´Ð¸Ñ˜Ð° Ð£Ð¶ Ð¡Ð²ÐµÑ‚Ð»Ð°Ð½Ð° Ð‚ÑƒÑ€Ñ’ÐµÐ²Ð¸Ñ›, ÐˆÐµÐ»ÐµÐ½Ð° ÐŸÑ€Ð¾Ñ‚Ð¸Ñ›-ÐŸÐµÑ‚Ñ€Ð¾Ð½Ð¸Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ› Ð¸ Ð¿Ð»ÐµÑ• ÐœÐ¸Ð»Ð¸Ñ˜Ð°Ð½Ð° Ð‘Ð¾Ñ‚ÑƒÑšÐ°Ñ† Ð¸ Ð•Ð»ÐµÐºÑ•Ð°Ð½Ð´Ð°Ñ€ ÐœÐ°Ñ€Ð¸Ñ›.

ÐˆÐµÐ»ÐµÐ½Ð° ÐŸÑ€Ð¾Ñ‚Ð¸Ñ›-ÐŸÐµÑ‚Ñ€Ð¾Ð½Ð¸Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ›

ÐˆÐµÐ»ÐµÐ½Ð° ÐŸÑ€Ð¾Ñ‚Ð¸Ñ›-ÐŸÐµÑ‚Ñ€Ð¾Ð½Ð¸Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ› Ð³Ð¾Ð²Ð¾Ñ€Ð¸ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜Ñƒ Ð¿ÐµÑ•Ð¼Ñƒ:

U NOÄ†I KAD BAGREM MIRIÅ E

TeÅ¡ko je biti sam
U noÄ‡i kad bagrem miriÅ¡e
Kad proleÄ‡ni vetar tajno
U tami pomera mlado liÅ¡Ä‡e

TeÅ¡ko je biti sam
U noÄ‡i koja je puna mladosti
Kad se radjaju nove ljubavi
Pale vatre
Stvaraju strasti

TeÅ¡ko je biti sam
U majskoj noÄ‡i kraj
Otvorenog prozora
Kad svaka ruka
Ruku traÅ¾i
A tvoja nikom
Nije potrebna

Usne se grÄ•e
DuÅ¡a plaÄ•e
Odlazim u mrak
Zbog mene
NoÄ‡as niko ne uzdiÅ¡e
I niko neÄ‡e da me sanja
OseÄ‡am samo
Bagremov miris
I znam da sam sama
Sama

(C) Jelena ProtiÄ‡-PetronijeviÄ‡

Ð‰Ñƒ Ð±Ð¾Ð´Ñ€Ð°Ð³ ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ› Ð³Ð¾Ð²Ð¾Ñ€Ð¸ Ð"ÐµÑ•Ð°Ð½ÐºÐ¸Ð½Ñƒ Ð¿ÐµÑ•Ð¼Ñƒ

Ð—ÐœÐ˜Ðˆ Ð•

Ð˜Ñ•Ð¿Ð¾Ð´ Ñ•Ñƒ Ñ…Ð¾Ð³Ð° Ð¾Ñ‚Ðºð¾Ñ•Ð°
Ð¸Ð·Ð¼Ð¸Ð»ÐµÐ» Ð·Ð¼Ð¸Ñ˜Ð°.
ÐžÐºÐ¾ ÑšÐµ Ð¿Ñƒ•Ñ‚Ð° Ð»Ð¸Ð²Ð´Ð°,
Ðˆ ÐµÐ´Ð°Ð½ Ñ†Ð²ÐµÑ‚;
Ð½Ð°Ð´ ÑšÐ¾Ð¼ Ð´Ð²Ð°-Ñ‚Ñ€Ð¸ Ð¾Ð±Ð»Ð°ÐºÐ°,
Ñ‚Ð¸Ñ†Ð° Ð»ÐµÑ‚.
Ð¡Ñƒ Ð½Ñ†Ðµ Ñ•Ð¸Ñ˜Ð°.

Ð"Ð°Ð»ÐµÐºÐ¾Ð¼ Ð¿Ñƒ Ñ‚Ð°ÑšÐ¾Ð¼ Ð¿ÐµÑ•Ð¼Ð°,
ÐºÐ¾ Ð·Ð½Ð° Ñ‡Ð¸Ñ˜Ð°.
Ð£Ñ•Ð°Ð¼Ñ™ÐµÐ½ ÑˆÑƒ Ñ•Ðµ Ð·Ð°Ð¿Ð»ÐµÐ¾
Ñƒ Ñ‚Ñ€Ð°Ð²Ñƒ.
ÐžÐ½Ð° Ñ•Ð»Ñƒ Ð·Ñ€Ðº Ð±Ñƒ Ð´Ð½Ð¾
Ð´Ð¸Ð³Ð» Ð³Ð»Ð°Ð²Ñƒ.
Ð¡Ñƒ Ð½Ñ†Ðµ Ñ•Ð¸Ñ˜Ð°.

Ð¢Ñƒ Ñ•Ñƒ Ñ˜Ð¾Ñ˜ Ñƒ Ð±Ð¸Ð»Ð¸ Ð¼Ð°Ñ˜Ðºñƒ
Ð¾Ñˆ,Ñ€Ð¸Ñ†Ð¾Ð¼ ÐºÐ¾Ñ•Ðµ;
Ð¸ ÑšÑƒ Ñ›Ðµ, ÐºÐ°Ð´ Ñ˜ÐµÐ´Ð½Ð¾Ð¼ Ð¸Ð·Ð¼Ð¸Ð»Ð¸
Ð¸Ð· Ñˆ ÐµÐ²Ð°Ñ€Ð°.
Ð˜Ñ•Ñ,Ñ€ÑƒÐ½Ñƒ Ñ›Ðµ Ð¾Ð´ÐµÑ›Ð° ÑšÐµÐ½Ð°
Ð¿Ñƒ Ð½Ð° Ñˆ Ð°Ñ€Ð°,
Ð¿Ñ€ÐµÐ»Ð¸Ð²Ð° Ñ€Ð¾Ñ•Ðµ.

Ð˜ Ñƒ Ð²ÐµÑ‡Ð½Ð¾Ñ•Ñ,Ð¸ Ð¿Ð¾Ñ•Ð»Ðµ Ð½Ð¸ÐºÐ°Ð´ Ð²Ð¸Ñˆ
Ñ•Ñƒ Ð½Ñ‡Ð°Ñ,Ð¸ Ñ•Ðµ Ð½ÐµÑ›Ðµ Ð¸Ñ•Ñ,Ð° Ð·Ð¼Ð¸Ñ˜Ð°,
Ð½Ð¸Ñ, Ð¸Ñ•Ñ,Ð¸Ñ… Ñ,Ð¸Ñ†Ð° Ð¼Ð¸Ñƒ Ñ›Ðµ Ð»ÐµÑ,;
Ð½Ð¸ÐºÐ°Ð´Ð° Ð²Ð¸Ñˆ Ðµ Ð¸Ñ•Ñ,Ð¸ Ñ†Ð²ÐµÑ,
Ð½ÐµÑ›Ðµ Ð½Ð¸Ñ›Ð¸.
Ð¡Ñƒ Ð½Ñ†Ðµ Ñ•Ð¸Ñ˜Ð°.

Ð"ÐµÑ•Ð°Ð½ÐºÐ° ÐœÐ°ÐºÑ•Ð¸Ð¼Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð‰Ñƒ Ð±Ð¾Ð´Ñ€Ð°Ð³ ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ› Ð³Ð¾Ð²Ð¾Ñ€Ð¸ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜Ñƒ Ð¿ÐµÑ•Ð¼Ñƒ

JEDNO LICE

Jedno lice,
smeÄ‘a grudva,
vene niz potok.
Moja Ä•eÅ¾nja,
gomila bola,

klizi proleÄ‡em.

Suze u oku,
vetar u kosi
i bes na sve
sluÄ•ajeve,
koji vladaju
svetom.

Misli caruju
bez okova.
Niz planinu
bol se kotrlja.

Rastu
prepreke i nemoÄ‡.
Svetlost sunce prlja.
Snovi gore.

Jedno lice,
smeÄ‘a grudva,
vene niz potok.

(C) Ljubodrag ObradoviÄ‡

ÐŸÐµÑ•Ð½Ð¸Ñ†Ð¸ Ð¸ Ñ™ÑƒÐ±Ð¸Ñ‚ÐµÑ™Ð¸ Ð"ÐµÑ•Ð°Ð½ÐºÐ¸Ð½Ðµ Ð¿Ð¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ðµ

ÐŸÐ»ÐµÑ•Ð½Ð¸ Ð¿Ð°Ñ€ ÐœÐ¸Ð»Ð¸Ñ˜Ð°Ð½ Ð‘Ð¾Ñ‚ÑƒÑšÐ°Ñ† Ð¸ Ð•Ð»ÐµÐºÑ•Ð°Ð½Ð´Ð°Ñ€ ÐœÐ°Ñ€Ð¸Ñ›.

ÐŸÐ»ÐµÑ•Ð½Ð¸ Ð¿Ð°Ñ€ ÐœÐ¸Ð»Ð¸Ñ˜Ð°Ð½ Ð‘Ð¾Ñ‚ÑƒÑšÐ°Ñ† Ð¸ Ð•Ð»ÐµÐºÑ•Ð°Ð½Ð´Ð°Ñ€ ÐœÐ°Ñ€Ð¸Ñ›.

ÐŸÐ»ÐµÑ•Ð½Ð¸ Ð¿Ð°Ñ€ ÐœÐ¸Ð»Ð¸Ñ˜Ð°Ð½ Ð‘Ð¾Ñ‚ÑƒÑšÐ°Ñ† Ð¸ Ð•Ð»ÐµÐºÑ•Ð°Ð½Ð´Ð°Ñ€ ÐœÐ°Ñ€Ð¸Ñ›.

ÐŸÐ»ÐµÑ•Ð½Ð¸ Ð¿Ð°Ñ€ ÐœÐ¸Ð»Ð¸Ñ˜Ð°Ð½ Ð‘Ð¾Ñ‚ÑƒÑšÐ°Ñ† Ð¸ Ð•Ð»ÐµÐºÑ•Ð°Ð½Ð´Ð°Ñ€ ÐœÐ°Ñ€Ð¸Ñ›.

Ð¡Ð»Ð°Ð²Ð¸Ñ†Ð° Ð"Ð°Ð²Ð¸Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð'ÐµÑ€Ð° ÐœÐ°Ñ˜Ñ•ÐºÐ°

Ð˜Ð²ÐºÐ¾ ÐœÐ¸Ñ…Ð°Ñ˜Ð»Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð‰Ñƒ Ð±Ð¸Ñ†Ð° ÐŸÐµÑ‚ÐºÐ¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð‰Ñƒ Ð±Ð¾Ð´Ð¸Ñ€Ð°Ð³ ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð"Ð¾Ñ€Ð´Ð°Ð½ Ð'Ð»Ð°Ñ…Ð¾Ð²Ð¸Ñ› Ð³Ð¾Ð²Ð¾Ñ€Ð¸ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜ ÐµÑ•ÐµÑ˜ Ð¾ Ð"ÐµÑ•Ð°Ð½ÐºÐ¸Ð¸ ÐœÐ°Ð°Ñ•Ð¸Ð¼Ð¾

Velika je radost imati priliku i reÄ‡i neÅ¡to o pesnikinji kojuÂ zanesenjaci lepom reÄ•ju otkriju u vreme ranog budjenja proleÄ‡a, kada mravi poÄ•inju po nadlakticama da Å¡etaju i kada se privija uz stabla drveÄ‡a i oseÄ‡a stopljenost sa vetrom, travama i nebesima, a ranjivo i meko se trne od luckastih htenja. Onda pesnikinja postaje svojim stihovima nezaobilazni pratilac u slutnjama, i Ä‡utnjama, i Å¾aljenjima i tugama, u pokuÅ¡ajima da se shvati obiÄ•an, mali ljudski stvor, rastrzan samoÄ‡ama i strahovima, stih njen postaje zaÅ¡ti ta od usamljenosti.

Stasava se sa njenim stihovima, uÄ•i nas da bismo mogli, srce poklanjati svima, a da neÂ izgubimo sebe. UÄ•i nas dobroti.

UÄ•i nas lepoti zaviÄ•aja, pevajuÄ‡i o Brankovini, u kojoj "siromasi obaraju Å¡umu mladu", zna im hod i Å¾amor, nasluÄ‡uje uzdahe i psovke, miriÅ¡e obrano voÄ‡e, oseÄ‡a vetrove Å¡to "duvaju kuda im je volja". Pogled joj se Å¡iri ka Srbij i u sutonu, treperevoj i tajnovi toj, naoko blagoj i usnuloj , a velikoj nepoznanici. Srbija je grm i ptica, netaknuta nedra devojke i naboran obraz starice. Srbija je i Å¾etelaÄ•ka pesma i tvrdokorna ruka seljaÄ•ka. Ali Srbija je i muk, i zebnja, i njive krvlju natopljene.

Ljubav prema zemlji kod Desanke MaksimoviÄ‡ prisutna je kad govori o travama i brezicima, kad priziva detinjstvo, kad ganuto, tuÅ¾no zakljuÄ•i "Å¾ao mi je Ä•oveka, kad preklinjuÄ‡e vapi ". Â Da mi je da ne umrem u tudjini - potpuna kristalizacija slike zaviÄ•aja i pretakanje slike u pesmu nalazi se u pesmi "SeÄ‡anje na zaviÄ•aj:

Svaka stopa zemlje tamo je meni znana
mirisi Å¡to se diÅ¾u sa Å¡uma i sa njiva.
Znam kakvo je nebo u koje doba dana
kakvo veselje tamo, kakva Å¾alost biva...

Postajemo zreli sa pesnikinjorn. Ona umuje, duboko, jezgrovito. Nikola MiloÅ¡eviÄ‡ napisao je sjajan esej na temu "Zemlja jesmo" godine 1974. u kome, izmedju ostalog kaÅ¾e: Kad bi me pitali, Å¡ta bi... trebalo urezati u zidove kakvog modernog zdanja, moj izbor pao bi na dva stiha Desanke MaksomoviÄ‡ iz njene zbirke "Nemam viÅ¡e vremena":

"Zemlja jesmo,
ostalo su sve prividi".

Â Ta dva stiha podvlaÄ•e suÅ¡tinski, bitni karakter Ä•ovekove prolaznosti, izazivaju svest o smrtnosti jaÄ•e "nego Ä•itavi tomovi kakvog, filozofskog traktata", po miÅ¡ljenju Nikole MiloÅ¡eviÄ‡a.

Slikovitost njenog iskaza u dvema je reÄ•ima: zemljo jesmo; ne ljudi su smrtni, no zemlja jesmo. Moj izbor za danas sedmi i osmi odeljak iz poetskog tkanja *Zemlja jesmo* iz zbirke *Nemam viÅ¡e vremena*.

Gordana VlahoviÄ‡

Ð›Ð¸Ð´Ð¸Ñ˜Ð° Ð£Ð¶Ð°Ñ€ÐµÐ²Ð¸Ñ›

Ð•ÐµÐ±Ð¾Ñ˜Ñˆ Ð›Ð°Ð¿Ñ‡ÐµÐ²Ð¸Ñ›

Ð"Ñ€Ð°Ð³Ð¾Ñ•Ð»Ð°Ð² Ð¸Ð¾Ñ€Ñ'ÐµÐ²Ð¸Ñ›

ÐŸÐµÑ•Ð½Ð¸Ñ†Ð¸ Ð¸ Ð¿Ð¾Ñ•ÐµÑ‚Ð¸Ð¾Ñ†Ð¸

Ð‰Ð¸Ñ™Ð°Ð½Ð° ÐŸÐ°Ð²Ð»Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð¡Ð²ÐµÑ‚Ð»Ð°Ð½Ð° Ð¸Ñƒñ€Ñ'ÐµÐ²Ð¸Ñ›

Ðˆ ÐµÐ»ÐµÐ½Ð° ÐŸÐ°Ñ€Ð¾Ñ•Ð¼Ð¼Ð¾Ñ›, - ÐŸÐµÑ‚Ñ€Ð¾Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ›, Ñƒñ€ÐµÐ´Ð½Ð¸Ð° ðšÐ¦Ðš, Ñ˜Ðµ Ð¾Ñ•Ð¼Ð¼Ð¸Ñ•Ð»Ð¸Ð»
Ð¾Ñ€Ð³Ð°Ð½Ð¸Ð·Ð¾Ð²Ð°Ð»Ð°
Ð"ÐµÑ•Ð°Ð½ÐºÐ¸ ÐœÐ°ÐºÑ•Ð¸Ð¼Ð¾Ð²Ð¸Ñ› Ñƒ Ñ‡Ð°Ñ•,, Ð´Ñ€ÑƒÐ¶ÐµÑšÐµ Ð¿ÐµÑ•Ð½Ð¸ÐºÐ°
ÐŸÐžÐ" Ð"Ð•Ð¡Ð•ÐšÐ˜Ð•Ð˜Ðœ Ð¨Ð•Ð¨Ð˜ ÐžÐœ

ÐŸÐ¾Ñ•Ð»Ðµ Ð¿Ð¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ðµ Ñƒñ•Ð»ÐµÐ´Ð¸Ð»Ð¾ Ñ˜Ðµ Ð´Ñ€ÑƒÐ¶ÐµÑšÐµ Ð¿ÐµÑ•Ð½Ð¸ÐºÐ°...

... Ñ•Ð»Ð¸ÐºÐ°ÑšÐµ Ð·Ð° Ñƒñ•Ð¿Ð¼ÐµÐ½Ñƒ: Ð¡Ð»Ð°Ð²Ð¸Ñ†Ð°, Ð‰ñƒÐ±Ð°, Ð¸Ñƒñ€Ñ'Ð° Ð¸ Ð•ÐµÐ±Ð¾Ñ˜Ñˆ (Ñƒ Ð¿Ð¾

... ÐºÐ¸Ñ„Ð»Ðµ Ð¸ Ð¿Ð¸Ñ‚Ðµ Ñ•Ñƒ ÑƒÐºÑƒÑ•Ð½Ðµ... Ð‰ñƒÐ±Ð¸Ñ†Ð°, Ð‰ñƒÐ±Ð° Ð¸ Ð °Ñ•Ð¸Ð½Ñ•ÐºÐ¸

...Ñ€Ð°ÐºÐ¸Ñ˜Ð° Ð±Ð°Ñˆ Ð¿Ñ€Ð¸Ñ˜Ð°... Ð•Ð»ÐµÐºÑ•Ð°Ð½Ð´Ð°Ñ€, Â ÐœÐ¸Ð»Ð¸Ñ˜Ð°Ð½Ð° Ð¸ Ð˜Ð²ÐºÐ¾Ð¾

...Ð° Ñ•Ð¾Ðº Ð½Ðµ Ð¾Ð¿Ð¸Ñˆ°... Ð¿Ñ€Ð¾Ñ„ Ð´Ñ€ ÐŸÐ°Ð²Ðµ Ð'ÑƒÐ±Ð°ÑšÐ°